

Myrskyn jälkeen

Kari Tapio

Veikko Samuli
sov. Hannele Solala

§



1. Luot-saan lai - vaa pääl - lä rau - hat - to - man veen, päi-vän
kau - an o - min voi - min har - hai - lin, e - lin
ta - ju - an: ei jak - sa lin - tu - kaan yk - sin

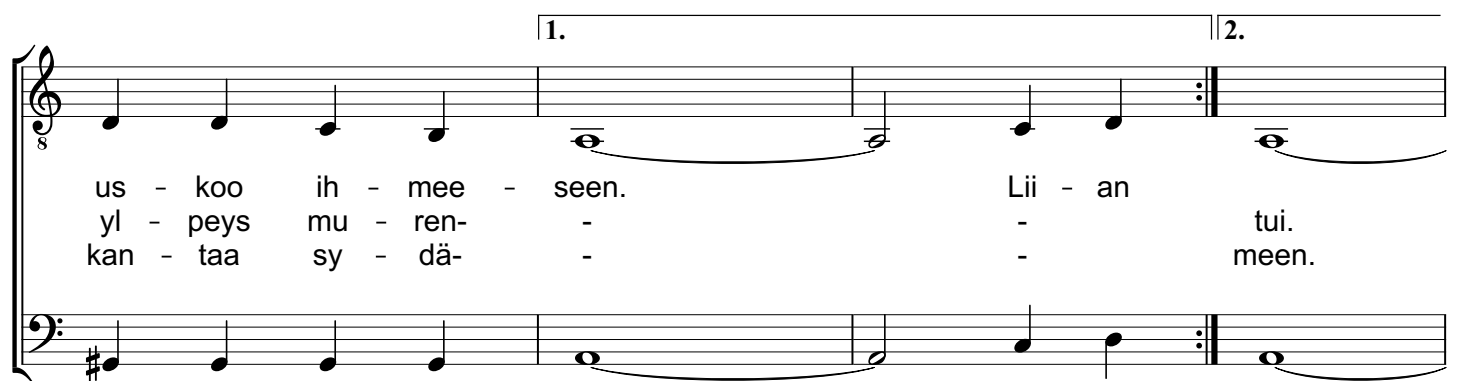


uu - den jäl - leen koh-taan myrs - kyi - neen. Ja jos sa - ta - nut on
niin kuin mul ois val - ta kap - tee - nin. Mo-neen vää-rään vuo-noon
va - el - taa, se lii - tää par - ves - saan. Ai - don ys - tä - vyy - den



lii - kaa sy - dä - meen, kä - det nos - ta - en vain
pur - te - ni mun ui, kun - nes ka - ri - kol - le
sil - ta kaa - ri - neen päi - vän va - lon lail - la

1. 2.



us - koo ih - mee - seen. Lii - an
yl - peys mu - ren - - tui.
kan - taa sy - dä - - meen.

Myrs-kyn jäl-keen on pou-ta - sää, vih-doin oon sen saa-nut ym-mär - tää.

Myrs-kyn jäl-keen pou-ta - sää, vih-doin saan sen ym-mär - tää.

Nytsen nään: ei voi yk - si - kään päät-tää päi-vis - tään, ne mää-rä - tään.

Nytsen nään: ei voi yk - si - kään päät-tää päi-vis - tään, ne mää-rä - tään.

Myrs-kyn jäl - keen nyt näh-dä saan au-rin - gon taas käy-vän heh - ku-

Myrs-kyn jäl-keen näh-dä saan au-rin - gon taas heh - ku-

maan. Tie-dän tään: vie-lä ker - ran nään sa-teen-kaa-ren pään,

van. Tie-dän tään: vie - lä ker - ran nään sa-teen-kaa-ren pään,

ja sin - ne jäään. 2. Nyt sen

sin - ne jäään. jäään.